

vi selv har mulighed for at påvirke, hvor stor udgiften skal være. Der er nemlig gennem Kyoto-mekanismernes mulighed for at nå målet gennem forskellige virkemidler. Man kan købe kvoter, man kan reducere ved hjælp af Joint Implementation, og man kan reducere med CDM, Clean Development Mechanism.

Det, der er vigtigt, er, at udgangspunktet er, at den samlede reduktion foretages på en sådan måde, at vi får mest miljø for pengene, altså mest CO₂-reduktion for pengene. Med hensyn til reduktionen har regeringen opgjort prisen ved at anvende Kyotoprotokollens fleksible mekanismer til at være – et slag på tasken – mellem 40 og 60 kr. pr. t fortrængt CO₂, og det vil næppe overstige 100 kr. pr. t. Regeringen fastsætter et pejlemærke på 120 kr. pr. t på de hjemlige virkemidler.

Med disse tal er det jo ikke svært at se, at man får mest for pengene ved at foretage en del af reduktionen i udlandet. Det er vurderet, at den samlede udgift pr. år vil beløbe sig til 1-5 mia. kr. Ved brug af et samspil mellem de fleksible mekanismer og den hjemlige indsats skønnes det, at den samlede årlige udgift vil være på omkring 2 mia. kr. Hvis man brugte hjemlige virkemidler, ville det årlige beløb være på omkring 5 mia. kr. Det er en forskel på 3 mia. kr. årlig for den samme reduktion af CO₂-udslippet.

Der skal derfor ikke være tvivl om, at Venstre støtter den første løsning. Vi ønsker ikke at bruge 3 mia. kr. mere, end det er nødvendigt, for at få den samme reduktion i CO₂-udslippet. Der er rigeligt at bruge pengene til i Danmark.

Det er meget dyrt at bruge 3 mia. kr. alene på at købe en gul førertrøje, når det samtidig viser sig, at det slet ikke er en konkurrence, man deltagere i. Der er nemlig indgået faste aftaler om, hvad der skal reduceres og hvornår, og det er en aftale, vi agter at holde. Derfor er der reelt ingen kamp om at komme først i mål, for det hele er planlagt på forhånd, både mængder og endemålet 2012.

Så vi støtter fuldt og helt regeringens planer om at foretage reduktioner på den bedste og mest økonomiske måde. Det betyder samtidig mest miljø for pengene. Derfor accepterer vi heller ikke påstande om det, nogle kalder varm luft. Hvis man accepterer Kyotoaftalen, er der ikke noget, der hedder varm luft. Så hvis man bruger ordet varm luft i klimasammenhæng og i den her debat i dag, har man samtidig forkastet Kyotoaftalen, for det er jo netop i Kyotoaftalen, at kvoterne blev fastlagt og accepteret.

Jeg går ud fra, at den diskussion, vi skal have i dag, skal basere sig på Kyotoaftalen. Derfor vil de, der eventuelt vil kunne finde på at bringe begrebet varm luft på banen, i realiteten bevæge sig uden for denne dagsordens rammer, og det kan jeg ikke forestille mig at nogen kan være interesseret i. Forespørgslen drejer sig nemlig om, hvordan regeringen vil sikre opfyldelsen af Danmarks forpligtelse til at reducere udledningen af drivhusgasser, og det er jo Kyotoaftalen.

Jeg håber, at vi vil få en god debat, og jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget har noteret sig regeringens klimastrategi, baseret på princippet om mest miljø for pengene, opfordres regeringen til med udgangspunkt i denne at sikre, at den kommende indsats sker omkostningseffektivt, herunder med anvendelse af kvoter og fleksible mekanismer.

En revision af indsatsen vil imødeses i 2006.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 62).

Kl. 16.55

Den fg. formand (Lisa Mathiasen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Eyvind Vesselbo startede sin første tale med at give udtryk for et stort ønske om bred tilslutning til Danmarks klimastrategi og energipolitik i det hele taget. Jeg kan garantere hr. Vesselbo, at der nok ikke er noget parti i dette Ting, der mere inderligt ønsker et bredt samarbejde omkring de her ting, end Det Radikale Venstre.

Jeg må så som min indledning sige, at hvis man ønsker et bredt samarbejde, skal man måske ikke starte med en ordentlig fanfare mod dem, man gerne vil samarbejde med. Det kunne også anbefales at sende et udkast til forslag til vedtagelse og den slags ting til andre partier, hvis man ønsker et samarbejde med dem.

Men jeg vil egentlig gerne starte i mindelighed. Jeg vil gerne starte med at sætte spørgsmålstegn ved de forudsætninger, vi nu lægger til grund for Danmarks klimastrategi. Vi er jo fælles om at ville have mest miljø for pengene,